

Sygn. akt VI Ka 8/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Żuk (spr.)

Sędziowie SO Tomasz Skowron SO Andrzej Tekieli

Protokolant Małgorzata Pindral

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lubaniu A. N.

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2017 roku

sprawy Z. R. ur. (...) w S., s. J. i Z. z domu U.

o wyrok łączny

z powodu apelacji wniesionych przez skazanego i jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu

z dnia 14 listopada 2016 r. sygn. akt II K 389/16

uchyla zaskarżony wyrok wobec skazanego Z. R. i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Jeleniej Górze.

Sygn. akt VI Ka 8/17

UZASADNIENIE

Z. R. w dniu 24 sierpnia 2016 r. wniósł o wydanie wyroku łącznego i połączenie mu: kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie o sygn. akt II K 54/13, kary 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie o sygn. akt II K 286/16 oraz kary 12 lat pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 37/00.

Z danych o karalności wynika, że pierwsze dwie kary orzeczone zostały przez Sąd Rejonowy w Lubaniu, przy czym ta druga w sprawie o sygn. akt II K 283/16, natomiast kara 12 lat pozbawienia wolności została wymierzona skazanemu wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 7 lipca 2000 r. w sprawie o sygn. akt III K 37/00.

Wyrokiem łącznym z dnia 14 listopada 2016 r. (sygn. akt II K 389/16) Sąd Rejonowy w Lubaniu rozpoznał sprawę z wniosku Z. R. skazanego prawomocnymi:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 12.12.2011 r. w sprawie sygn. akt II K 30/11, za czyn z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełniony w dniu 16.07.2010 r., na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 24.07.2012 r. w sprawie sygn. akt II K 203/12 za czyn z art. 297 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, popełniony w dniu 19.11.2009 r., na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

3. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 14.03.2013 r. w sprawie sygn. akt II K 54/13, obejmującym jednostkowe skazania zapadłe w sprawach sygn. akt II K 30/11 i II K 203/12 Sądu Rejonowego w Lubaniu, na karę łączną 2 dwóch lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 17.08.2016 r. w sprawie sygn. akt II K 283/16, za czyn z art. 242 § 3 kk, popełniony w okresie od 13.02.2015 roku do dnia 12.05.2015 r., na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

i po rozprawie

I. na podstawie art. 85 § 3 kk w zw. z art. 572 kpk umorzył postępowanie w sprawie,

II. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. P. koszty nieopłaconej obrony z urzędu w kwocie 295,20 zł, w tym podatek VAT,

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i nie wymierzył mu opłaty.

Apelację od tego wyroku wniósł skazany oraz jego obrońca.

W osobiście sporządzonej apelacji skazany zaskarżył wyrok w całości. Z treści apelacji wynika, że zarzucił naruszenie przepisu postępowania poprzez pominięcie przy wydawaniu wyroku łącznego jego skazania wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 7 lipca 2000 r. w sprawie III K 37/00 na karę 12 lat pozbawienia wolności, mimo że karę tę odbywał razem z wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Lubaniu w sprawie II K 54/13. Z apelacji wynika, że skazany domaga się ponownego rozpoznania sprawy i wydanie wyroku łącznego obejmującego skazania wyrokami Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze w sprawie III K 37/00 oraz Sądu Rejonowego w Lubaniu w sprawach II K 283/16 i II K 54/13.

Obrońca skazanego również złożył apelację od wyroku, jednak nie określił w niej zakresu zaskarżenia oraz nie sformułował precyzyjnie zarzutów. Wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku, ewentualnie jego zmianę na korzyść skazanego, albowiem utrzymanie go w mocy byłoby dla skazanego rażąco niesprawiedliwe.

Sąd Okręgowy zważył,co następuje :

Rozważenie zarzutów i wniosków obu apelacji okazało się przedwczesne w związku ze stwierdzeniem z urzędu występowania bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art.439 § 1 pkt 4 kpk, albowiem sąd niższego rzędu orzekł w sprawie należącej do właściwości sądu wyższego rzędu.

W swoim wniosku z dnia 24 sierpnia 2016 r. skazany wniósł o połączenie m. in. kary 12 lat pozbawienia wolności za czyn z art. 156 § 3 kk. Wprawdzie nie wskazał, który sąd wydał w tej sprawie wyrok oraz błędnie określił sygnaturę sprawy (II K zamiast III K), jednak w dalszym postępowaniu nie budziło już żadnych wątpliwości, że wniósł o połączenie kary orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 7 lipca 2000 r. w sprawie III K 37/00. Wynikało to z danych o karalności (k.18-20) oraz o odbywaniu kar (k.21), o które zwracał się Sąd Rejonowy w Lubaniu, do którego wpłynął wniosek o wydanie wyroku łącznego. Sąd ten uzyskał również odpis wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze w sprawie III K 37/00 (k.9 i 14), Sądu Najwyższego z dnia 3 września 2002 r. w sprawie o sygn. akt V KKN 401/01 (k.15) i Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 22 listopada 2002 r. w sprawie II AKa 453/02 (k.16).

W świetle tych wszystkich dokumentów nie mogło być żadnych wątpliwości, że jeden z wyroków wymienionych we wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego wydany został w pierwszej instancji przez sąd wyższego rzędu w stosunku do Sądu Rejonowego w Lubaniu. Wyraźną wolą skazanego wyrok ten winien być przedmiotem rozpoznania i powinno to nastąpić w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze, który wydał wyrok w sprawie III K 37/00. Wynika to z przepisu art. 569 § 2 kpk, zgodnie z którym, jeżeli w pierwszej instancji orzekały sądy różnego rzędu, wyrok łączny wydaje sąd wyższego rzędu. Sąd Rejonowy nie przekazał jednak sprawy sądowi właściwemu

i rozpoznał wniosek skazanego, pomijając zresztą zupełnie wyrok Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze. Naruszył tym samym przepis postępowania i to w sposób nakazujący wziąć to naruszenie pod uwagę niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia.

Rozpoznając wniosek skazanego Z. R., Sąd Rejonowy w Lubaniu orzekł w sprawie, w której wyłącznie właściwym był Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze, a zatem sąd wyższego rzędu. W tej sytuacji należało stwierdzić wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 4 kpk i zaskarżony wyrok uchylić, a sprawę przekazać do ponownego rozpoznania sądowi właściwemu zgodnie z art. 569 § 2 kpk.

W ponownym postępowaniu Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze rozpoznał przedmiotowy wniosek skazanego, biorąc pod uwagę wszystkie wnioskowane wyroki skazujące i w razie potrzeby inne niewymienione we wniosku, rozważył podstawy do wydania wyroku łącznego, uwzględniając zmiany przepisów prawa regulujące zasady wydawania wyroków łącznych i orzekania kary łącznej.